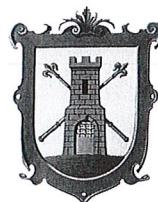

Loučeňský občasník

Informace o dění na Úřadě městyse Loučeň

Vážení občané,

opět bych Vám ráda chtěla zrekapitulovat, a to v několika bodech, co nového se děje v naší obci.

Dne 01.03. 2017, bylo zasedání veřejného zastupitelstva, kde se projednávalo:

- zrušení jednotky SDH Patřín
- schválení darovací smlouvy pro MAS Svatojiřský les – ve výši 32 500Kč (MAS - viz. strana 4)
- byla schválena věcná břemena vedení ČEZ
- schválil se dodatek ke smlouvě s AVE CZ odpadové hosp.

Dodatek ke smlouvě se týká odběru a likvidace velkoobjemového odpadu, jako je nábytek, koberce apod.

Bližší informace najdete na stránkách obce nebo se můžete informovat přímo v kanceláři úřadu městyse Loučeň.

Další novinkou, kterou jsme pro Vás připravili, je otevření nové autobusové zastávky – Pod kaštiny (naproti restauraci „U Ottomanských,“), místo původní zastávky uprostřed křižovatky Vlkavská a Nymburská.

Zároveň Vás chci upozornit, že termínu 26. 3. 2017 došlo k rozšíření Pražské integrované dopravy na Nymbursku, konkrétně do oblasti mezi Po-

děbrady, Nymburkem, Vlkavou, Pečkami, Sadskou, Milovicemi a Lysou nad Labem. Nová linka PID vyjede také přes Loučeň do Seletic. Zavedeno bude 7 nových autobusových linek PID a rozšířen bude provoz 4 stávajících linek PID. Ty nahradí 14 stávajících linek Středočeské integrované dopravy včetně městské dopravy v Nymburce. Nově bude do systému PID zapojeno město Nymburk, rozšíří se také počet integrovaných linek v Poděbradech. Zcela nově se do systému PID zapojí dalších 21 obcí Středočeského kraje. Rozšířena bude platnost jízdenek PID na železnici v této oblasti, a to včetně rychlíků na trase Praha – Poděbrady. Nová oblast PID se bude nacházet v tarifních pásmech 4, 5, 6 a 7. Dopravcem nových linek PID budou Okresní autobusová doprava Kolín a ARRIVA STŘEDNÍ ČECHY. Tarif Pražské integrované dopravy je pásmový a časový. Zastávky na linkách jsou zařazeny do tarifních pásem, cestující potřebuje jízdenku, která platí v dostatečném počtu pásem a po dostatečně dlouhé časové období. Všechny jízdenky jsou přestupní, omezené pouze svou časovou a pásmovou platností. To znamená, že na jednu jízdenku je možné dojet třeba až do centra Prahy. Jízdenku lze zakoupit mimo jiné u řidiče při nástupu do autobusu. Došlo i ke zvýhodněným cenám jízdenek. Zejména pro důchodce nad 70let, kteří mohou cestovat bezplatně, po předložení občanského průkazu. Bližší informace Vám podá informační kancelář Pražské integrované dopravy tel: 234 704 560, www.ropid.cz (odkaz na web.stránkách městyse Loučeň)

V návaznosti na otevření nové autobusové zastávky se plánuje dokončení revitalizace parkovací plochy u obchodu Jednota. Práce jsou prováděny v souladu s požadavky DI Police Nymburk a stavebního úřadu v Nymburce. Věřím, že po finálních úpravách bude naše náměstí daleko vzhlednější a bezpečnější, než bylo dříve a

bude se Vám zde dobře a bezpečně parkovat. Také, že to bude místem pro setkání i odpočinek. Chystáme se zde osázet zeleň (věřím, že tentokrát ji někteří nenechavci opět neodnesou nebo nezničí) a plocha před obchodem bude vybavena lavičkami. Postupně plánujeme nové lavičky umístit i podél chodníků.

Začátkem dubna se zahájí i úpravy návsí ve Studcích. Jedná se o ozelenění parčíku, opravy předzahrádky u kapličky a zpevnění komunikace.

Jelikož začíná jaro a vše se začíná zelenat, dovoluji si upozornit na to, že na zelených plochách se neparkuje! A to zejména na Průhoně a podél nového chodníku u náměstí. Městys Loučeň má platnou Obecně závaznou vyhlášku č.1/2012 – o místních poplatcích a ta by měla být dodržována. Tato vyhláška je na stánkách městyse Loučeň, ev. je možné si ji nastudovat v kanceláři úřadu. Dodržování bude důsledně kontrolováno a budou vybírány poplatky, které jsou touto vyhláškou určeny. Chtěla bych pak jen připomenout, že se nejedná pouze o jaro, ale celý rok. A všichni bychom se měli ke svému okolí chovat ohleduplně.

Na to nám navazuje likvidace odpadu.

Jedná se o třídění (viz.příloha)- plast, sklo, kov, papír, a to do kontejnerů, která jsou umístěna ve sběrných místech v obci(viz.mapa).Kontejner na bioodpad bude ve Studcích umístěn opět od 1.dubna a stejně tak od 1.dubna bude otevřeno sběrné místo na bioodpad v lokalitě „Za Hřbitovem“, a to každou neděli od 10.00 do 11.30 hodin.

Stavební a nebezpečný odpad se nadále nebude odebírat, je třeba ho odvážet na schválené skládky jako je např. Šumbor nebo Benátek nad Jizerou.

MP

Naši jubilanti

V měsíci duben oslaví životní jubileum 80 let paní **Jarmila Perníčková**. Krásných 70 let oslaví paní

Lenka Suchopárková.

V měsíci květen oslaví jubilejních 91 let paní **Marie Židlická** a 90 let oslaví paní **Vlasta Burianová**. Krásných 75 let oslaví paní **Květuše Vinšová** a paní **Adolf Špalda**. 70 let oslaví paní **Zdeňka Soňa Krňanská**, pan **Oldřich Nedoma** a pan **Josef Mrňavý**.

Všem jubilantům ze srdce

přejeme do dalších let hodně zdraví, štěstí a spokojený život v kruhu jejich blízkých.

STROMY - BŘÍZA

Nenápadná a skromná bříza bělokorá – *Betula pendula* – kdo by ji neznal, něžnou krásku z ruských pohádek! Pro lesníky plevel, nikdo ji nevysazuje a ona je přesto zastoupena celostátně necelými třemi procenty a na Loučeňsku dokonce téměř pěti. Skoro všude, kam na podzim zaletí její lehoučké nažky – i přes kilometr daleko – vyrostle po čase nová břízka a přestože bývá jako „nálet“ vyháněna od prostřeného stolu (do padesáti let roste do výšky a může dosáhnout až třiceti metrů, pak už jen přibývá v šíři kmenu a po stovce začíná chřádnout) má bílou, zamlada loupající se kůru s charakteristickými černými prasklinami; květy-jehnědy jsou samčí a samičí.

Bříza vyniká skromností a schopností udržet se na neuvěřitelných místech. Vyrůstá ze střech a okapů zanedbaných objektů, uchytí se ve skalách, na suchých pasekách i v půdách kyselých. Dobře snáší i znečištěné ovzduší, jejím jediným nárokem je dostatek světla. Proto se dobře hodí na zalesňování průmyslem zdevastovaných území. Život břízy je dokonce tím kratší, čím lepší má podmínky pro život. Proto se dožívá delšího věku v horách a vysokých nadmořských výškách než v teplých nížinách.

Dobré pověsti břízy trochu škodí fakt, že její pyl patří mezi silné alergy. Lidé se proto bříz zbavují. Ale bříza je opylována větrem, a proto je její pyl tak extrémně lehoučký, že ho vzdušné proudy vynesou vysoko a ženou krajinou i desítky kilometrů. Proto kácení bříz v blízkosti lidských příbytků problém alergie nevyřeší. Naštěstí je období kvetení bříz krátké.

Bříza je lidem užitečná za svého života i po něm. V době kamenné se z březové kůry vyráběly boty a nádoby, z březového lýka oblečení. Nádoby takto dodnes dělají severoameričtí indiáni a jiné přírodní národy; z kůry vyrábějí lehké čluny a také střešní krytinu. Někde se stále ještě destilací získává z kůry dehet, sloužící pak jako tmel, lepidlo, izolační hmota i lék proti kožním chorobám. Na bojištích druhé světové války se tento produkt používal na první ošetření ran; hmota ránu ucpala a udržela ji bez infekce i několik dní. V nouzi se vnitřní část kůry jedla. Na jaře se břízy navrtávaly a získávala se jednak sladká míza, jednak pitná voda, která je skryta ve vrstvě za mízou. Březová voda se užívala také jako vlasové tonikum. Listy břízy mají močopudný, žlučopudný a antibakteriální účinek. Podle vědců vylučuje bříza během vegetace tak velké množství antibakteriálních látek, že se pod její korunou nachází mnohem méně bakterií než v okolí. Spadané listy se rychle rozkládá a je důležitou složkou zahradního kompostu, jehož zrání urychluje a vytváří humus.

Středně tvrdé, ohebné dřevo je využíváno k výrobě nábytku a jako topivo, hoří dobře i syrové. Bývaly z něj vyřezávány kolébky a soustruženy umělecké či domácí předměty. Jeho ohebnost se uplatňovala v kolářství. Košťaty z břízy se zametala posvátná místa. Březové metly se také používaly v parních lázních.

Bříza je strom spojovaný s čistotou, světlem a novým počátkem. V mytologii je bříza symbolem zrození a jara. Je také typickým stromem pro stavění májky u domu s dívkou „na vdávání“. Bříza (*beith*) je názvem pro první měsíc keltského stromového kalendáře a je také jedním z písmen runové abecedy (*berkana*). V severských zemích bývala po porodu obětována placenta bohyni Freye zakopáním pod břízu a dobytek se při prvním vyhnání na pastvu šlehal březovými větvemi. V Irsku se bohyně Brigid starala o uzdravování, hojnost, plodnost a oheň domácího krbu rovněž s pomocí břízy. V hinduismu to byla bohyně Sarasvatí, manželka boha – stvořitele Brahmy. V římském impériu znamenal svazek dvanácti březových prutů jeden ze symbolů královské moci.

S břízou se setkáváme i v umění. Malovala ji většina našich krajinářů. Najdeme ji na obrazech Antonína Slavíčka, Maxe Švabinského, Vojtěcha Sedláčka, Aloise Kalvody, Julia Mařáka a mnohých dalších. My starší si vzpomeneme na známou polku Tři bílé břízy. Někdo možná četl *Lustigovy Bílé břízy*, nebo *Iwaszkiewiczův Březový háj*; ten byl dokonce zfilmován.

Zkrátka, bříza vrostla do naší krajiny a stala se nenápadnou součástí našeho života i nás. Přišlo jaro, a sháněli jsme se po prvních zelených větvičkách, kterými si ozdobíme stůl; kde jsme je hledali?

lp

POHNUTÁ HISTORIE (NEJEN) RODU NEZDARŮ ZE STUDCŮ

(pokračování)

Můj dědeček, otec mého tatínka, Jan Nepomuk Nezdar, narodil se dne 10. prosince 1845 ve Studcích č. 2 (tam, kde nyní bydlí Klabanovi). Já se na něho nepamatuji, zemřel před mým narozením. Tedy zemřel mlád, ani 55 roků mu nebylo. Myslím, domnívám se, že zemřel následkem úrazu.

Moje babička, matka mého tatínka, Anna Nezdarová, dívčím jménem Zahrádková, narodila se dne 24. srpna 1851 na Loučeni č. 41 (tam, kde nyní hospodář můj bratranec František Váňa). Byla dcerou Petra Zahrádky, chalupníka na Loučeni a matky Kateřiny, rozené Bártové ze Všejan. Na tohoto mého pradědečka Petra Zahrádku se tak trochu pamatuji; zemřel, asi když mi byly 4 roky, a chodil jsem ho s tatínkem v nemoci navštěvovat. Babička Anna zemřela 21. prosince 1941 a byla pochována na hřbitově na Loučeni dne 25. prosince 1941. Byla to dobrá babička. Až do svého nejvyššího stáří si zachovala zájem o svých 14 vnuků a vnuček a 19 pravnuků a pravnuček. Na ni se snad i Ty ještě pamatuješ. V mládí byla asi velká parádnice. Její národní kroj (mladoboleslavský, nádherný, bohatý) je ještě nyní pod jejím jménem vystaven v poděbradském museu. Před 3 lety měl jsem jednu práci v Poděbradech, tak jsem se byl na něj podívat.

Můj pradědeček, Jan Nezdar, narodil se 30. května 1816 ve Studcích č. 2. Zemřel v roce 1885. Mám po něm knihu „Praha“, vydanou

v r. 1868. V záhlaví můj pradědeček napsal:

„V roce 1881 koupil tuto Prahu v hlavním kněhupectví u Pospíšilů v Praze Jan Nezdar, rolník z Velkých Studců č.d. 2 u Loučeni. Narozen 30. máje 1816. Býval můj dobrý známý pan hausmistr Frydrych v knížecím Thurn–Taxisovském domě na Malé Straně nad Zlatou lodí v Praze.“

Pradědeček měl velmi rád Prahu. Z vypravování mé tety Marie Machové vím, že chodil často do Prahy pěšky a aby moc neprozahálel, tak vyšel jeden den navečer, ráno druhého dne byl v Praze, večer odešel z Prahy a třetí den ráno byl zase doma. Ze Studců do Prahy je asi 60 km, tedy tam a zpět ušel 120 km.

Byl tak trochu písmák. Na obecním úřadě ve Studcích jsou uloženy jeho zápisy, jmenovitě jeho kronika událostí z bouřlivého roku 1848. On totiž tenkrát sestavil jakousi selskou legii na pomoc Praze, ale dostal se s ní jenom do Brandýsa n.L. a tam je zastihla zpráva, že revoluce v Praze je potlačena. Býval též dlouhá léta starostou ve Studcích. Ve Studcích na návsi u rybníčka býval křížek a pamatují se, když jsem býval kluk, že na tomto křížku byl vytesán nápis asi tohoto znění:

„Postaven byl tento křížek v roce ... (kdy, to se již nepamatují) (pozn.red.: Bylo to v r. 1875), za „panování“ Jana Nezdar, starosty. Vděční osadníci.“

Tak můj pradědeček jako starosta „neúřadoval“, nýbrž „panoval.“ Z jeho zápisů na obecním úřadě ve Studcích vyplývá, že pradědeček byl v dobrých stycích s rodinou Thurn–Taxisů, nejenom s jejich hausmistrem.

Jeho manželka, moje prababička, matka mého dědečka Jana Nepomuka Nezdar, jmenovala se Barbora, rozená Šulcová, z Loučeně č. 50. Byla dcerou Františka Šulce, rolníka z Loučeně a matky Barbory, rozené Knesplové, z Loučeně.

Otec mého pradědečka, jmenoval se Václav Nezdar, narodil se ve Studcích č. 2. Kdy se narodil jsem nezjistil. Matka mého pradědečka se jmenovala Marie, rozená Novotná z Bošné č. 40. Mezi samými katolíky byla tato moje praprababička evangelička. V křestním listě je napsáno, že byla „helvetka“. Pravděpodobně po ní mám knihu

„Bibli Svatá, aneb vssecka Svatá Písma Starého i Nového

Zákona, se vsší pilností opět přehlédnuta, na mnohých místech podle starých vydání bratrských ponapravena i v nové vydána. Léta Páně MDCCCXXX“.

Chodívala prý pilně každou neděli do evangelického kostela v Bošně.

K historii rodu Nezdarů ve Studcích se vrátím ještě později.

lp

(pokračování přístě)

NAŠE PSÍ HISTORIE

Když jsme se v roce 1935 přistěhovali na Loučeň za účelem provozu dalšího řeznictví, otec nechal přestavět část bývalé stáje zájezdního hostince U Havířů na prodejnu a dílnu.

Protože bylo nutné dopravovat nakoupená zvířata na porážku v této dílně, nechal si otec zhotovit nízký, širší vozík, který mohli tahat větší psi. Ten mu zhotovil kolář pan Zíta za přispění kováře pana Mouchy. Sehnal dva mohutné psy Broka a Reka a sedlář pan Hejl mu na ně zhotovil postroje (kšíry). Na horní straně vozíku byla kovová očka, za která se uchycovala síť, aby z vozíku nemohli vepřít vyskakovat.

Psí spřežení bylo rychlé, a tak pracovníci řeznictví při jízdě naskakovali na roh vozíku a z něho ovládali spřežení. Protože jsme od dílny bydleli cca 50 m, měli tito psi své boudy umístěné proti sobě hned u vchodu do dílny, takže ani silně podroušení návštěvníci hostince neměli odvahu na případné vykradení zboží z dílny či prodejny.

Po nějakém čase Brok uhynul a otec se zmohl tak, že si koupil starší Pragovku, kterou nechal předělat na dodávku. Pro psy však měl slabost dál a tak se nechal přesvědčit o výhodách dog. Koupil dvě krásná černá štěňata. To už začala válka a v sále U Havířů byla ubytována rota německých vojáků. Jednoho dne jedno ze štěňat přejeli sajdkárou. Měli jsme pocit, že to nepřežije. Vojáci se však štěněte ujali, udělali mu pelech pod kotly své kuchyně, kterou měli v průjezdu. Pejsek se měl lépe než ti vojáci a ze svého zranění se vylíkal. Otec obě dorůstající dogy opět umístil u vchodu do dílny.

Paní Havířová – hostinská – chovala v té době dost slepic, některé oficiálně, některé načerno. Tehdy na každou slepici byl stanoven kontingent – kolik vajec se musí odevzdat do výkupu. To kontrolovala tzv. Hospodářská kontrola. Ti chodili po dvorcích a počítali slepice, vepře, krávy atd.

Najednou začaly slepice paní Havířové ubývat; sice po dvoře létalo dost peří, ale to nebylo v té době nic neobvyklého. Až jednou se prozradila příčina. Dogy, které měly boudy umístěné tak, aby mezi nimi nikdo neprošel, ale aby se nemohly rvát, se o slepice, které mezi ně nedopatřením zabloudily, začaly dělit. Prozradilo je vejce a trochu peří, které leželo mezi nimi, ale na které nedosáhly.

Jednou přijel řezník z Vlkavy, že by měl možnost koupit kozu, ale sám by ji neprodal. Nabídl otcí její polovinu. Otec dal pokyn učedníku Mirkovi, aby vzal tlumok a kolo a pro půlku té kozy dojel. Mirek otce uprosil, aby si mohl vzít již dlouho odpočívající vozík a dogy. Otec nakonec souhlasil, i když měl výhrady, že tito psi neumějí tahat vozík. Vše probíhalo v pohodě, psi s vozíkem jen letěli. Malér nastal až v zatáčce u hájoven. Z dolní myslivny zaštěkal pes a dogy zapomněly na své dobré vychování a vzaly to po kraji rybníčku v zatáčce, aby toho štekajícího dobrodruha ukázny. Postroje to nevydržely, vozík i s Mirkem spadl do vody a Mirek začal volat o pomoc, že se utopí. Naštěstí jel okolo pán na kole a ten mu řekl, ať neřve, že na utopení je tam málo vody, ať rychle odchytl své psy, než nadělají další škody. Ještě mu pomohl vytáhnout vozík. Dogy však musely z domu, neboť slepice dále ubývaly.

Můj ovdovělý strýc pojal za manželku mladou ženu, pocházející ze statku v Rosnicích u Hradce Králové. Bylo to po válce, měli dvě děti

a jejich děda jim pro radost zařídil, že jejich fena bernardýna měla tři krásná štěňátka. Byla krásná jak malí medvídci a tak jsme jednoho pejska dostali. Měl nějaké divné jméno (byl šlechtic), tak jsme mu říkali Haryk. Problém byl v tom, že roztomilý pes rychle rostl. Najednou jsme měli hrst chlupů na každé pavučině, i tam, kam Haryk nikdy nezavítal. U domu byla nízká vrátka, která nesměla být jen tak zaklapnuta. Haryk se je brzy naučil otevírat, a když byl větší, přeskakoval je. Chodil si hrát s dětmi – školáky, kteří čekali na autobus. Už je také chodil vyhlížet.

Jednou odpoledne přijel autobus od Nymburka a Haryk v očekávání dětí doběhl k otevírajícím se dveřím autobusu a sedl si proti nim. První pasažér, když viděl velkého psa, se zapřičil ve dveřích a odmítl vystoupit. Řidič tedy zavřel dveře, popojel kousek dál a znovu otevřel. Haryk nelenil a znovu usedl před otevírající se dveře autobusu. Tento den cestující z Nymburka vystupovali až u garáží.

Přišla zima a Haryka jsme učili tahat saně. Musel jsem běžet s ním, jinak sám nešel. Jednou jsme zapřáhli dvojce saně za sebou, na ně nasedlo několik dětí. Běželi jsme po kraji silnice, když zaštekal pes někde u sokolovny. Haryk se rozhodl družít se s ním a tak to vzal přes příkop, utrhл postroj a saně s dětmi skončily v příkopu.

V bývalé cukrárně U Burešů prodávali také mléko. To se vozilo z mlékárny v hliníkových konvích. Paní Burešová konve pak myla a vodu vylévala na trávník pod kašany. V zimě se tam vytvořila krásná ledová plocha. Já tehdy led překlouzal a Haryk jak na led vběhl, upadl. Líbilo se mi to, tak jsem to zkusil znovu a pes sebou opět švihl. Potřetí se mi to už nepovedlo. Haryk si pospíšil a chytil mne hned na kraji ledu za zadek. Měl jsem natržené kalhoty, a krvácející zadek jsem musel ukázat panu doktorovi Kozákovi, který mi k té bolesti přidal ještě injekci proti vzteklině.

Konec Haryka u nás nastal tehdy, když přijel pan Dvořák z Patřína s dotazem, zda máme rezavobílého bernardýna. Otec přisvědčil, načež pan Dvořák řekl, ať si pro psa přijdeme s tisíckorunou, protože si Haryk hrál s téměř dospělými housaty a osm jich připravil o život.

Naděšť se v krátké době objevil nějaký pán z Nymburka, kterému se Haryk líbil. Náš pes pak měl daleko méně svobody než na Loučeni. Běhal pak na důkladném řetězu, zavěšeném očkem na drátu od své boudy k vrátkům a zpět.

Ing. Jiří Havlát

DĚTSKÝ KARNEVAL

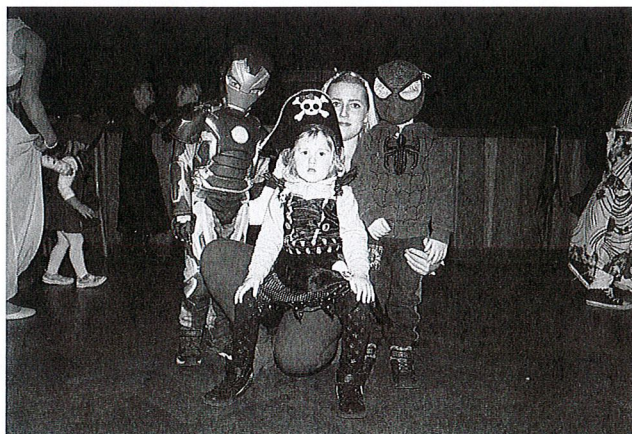
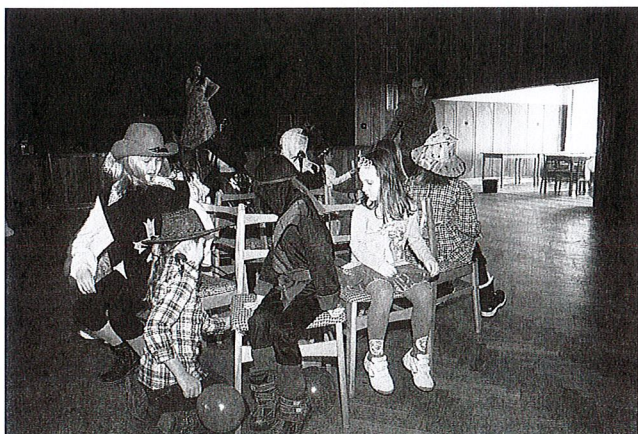
Vážení a milí, sedněte si chvíli, uvařte si káféčko a odpočiňte maličko. Ať se při tom nenudíte, občasně si prolistujte. Já vám budu vyprávět, jak šly děti dovádět.

Možná jste si všimli, že 25. února chodila po Loučeni různá milá malá stvořeníčka a také větší zajímavé postavičky. Některé v doprovodu rodičů nebo i prarodičů, a jejich kroky mířily do místního kulturáku. SDH Loučeň tam pro ně totiž připravilo ten pravý karnevalový rej. Přišlo asi sedmdesát dětí v rozličných maskách. Nechyběli mezi nimi piráti, mušketýři, princezny, berušky, včeličky, kočky, indiánky, superhrdinové, gejši ani víly a spousta dalších originálních kostýmů. Kouzelník s králiky v klobouku se sice nedostavil, ale za to se děti rádně vyřádily při tanci a různých soutěžích. Hned v úvodu byla samozřejmostí tradiční "židličková", která se pro velký úspěch a na žádost dětí třikrát zopakovala. O židličky děti bojovaly i recitací básniček a šlo jim do opravdu moc pěkně. Pak si ještě někteří zájemci vyzkoušeli dvě štafety. Při jedné z nich "lovili rybičky" a při druhé chodili ve dvojicích a pak i ve trojicích se vzájemně svázanými nožkami. Tančilo se s jablíčky mezi čeličky, ale i bez jablíček, dovádělo se a skotačilo.

Za účast v soutěžích každý dostal drobnou odměnu. V průběhu dětského dovádění maminky dětem vylosovaly ze soutěžních vstupenek patnáct hlavních výher, které uvítaly hlavně ony, protože v igelitkách mezi dalšími cenami nechyběla ani kniha s pohádkami jejich dětství. Zbylé drobnosti byly nakonec rozhozeny po parketu mezi tanečníky a každý si nějakou ukořistil. Zkrátka příjemné odpoledne při kterém se, doufejme, nikdo nenudil.

Celým odpolednem děti provázely moderátorky Míša a Lenka, taneční kreace hudbou doprovázel DJ Martin, o mlsné jazyčky se postaral pan Holer a nechyběl ani dvorní fotograf Vlád'a.

H. H.

MLADÍ HASIČI

Mladí hasiči mají schůzky každý pátek od 16:00 hod. Sraz je před hasičárnou. Pokud má někdo z dětí (6-15 let) zájem chodit mezi nás, tak ať neváhá a přijde se podívat.

PLES ZŠ A MŠ LOUČEŇ 2017

Dne 18. 2. 2017 se uskutečnil v KD Loučeň již 18. ples ZŠ a MŠ Loučeň, který tentokrát hudebně doprovodila výborně hrající skupina Conto. Těto tradiční akce se letos zúčastnilo přibližně 150 návštěvníků. Škoda, že k nám nezavítalo více našich bývalých žáků, které vždy rádi vidíme.

I letos jsme se snažili připravit zajímavý a atraktivní program, proto jsme pozvali seskupení mažoretek z Nymburka, které si pro nás připravilo moderní taneční vystoupení. Ale vrcholem večera se stala gymnastická show kolínské skupiny Flyingboys. Jejich s vtípem podané akrobatické výkony jistě nadchly všechny návštěvníky plesu.

Již nedílnou součástí našeho plesu se stala půlnoční soutěž o hodnotné ceny. Těmi byly letos například vouchery na zapůjčení automobilu zn. Škoda (víkend s plnou nádrží) od firmy Louda Auto a.s. či noc v zámeckém apartmánu. Stejně hodnotné ceny však čekaly na všechny zúčastněné i v bohaté tombole.

Tímto bychom chtěli proto ještě jednou poděkovat všem našim sponzorům. Velké dík patří ale všem, kteří se na přípravě plesu podíleli a také všem, kteří se této akci zúčastnili a prožili s námi příjemný večer. Již se těšíme na příští ročník.

Mgr. Iveta Tomanová

ROCK V KD LOUČEŇ

25.3.2017 se stěny kulturního domu klepaly v dunivých tonech rocku-metalu a punku od kapel z blízkého okolí. Svě umění předvedly kapely Spálenéj Xicht a STK (kapela zaskočila na poslední chvíli za skupinu Piranha, která nedorazila z důvodu nemoci) z Dobrovic, dále Enola Gay z Mladé Boleslavi a kapela RAZZ, která zkouší v KD Loučeň. Celou akci profesionálně zvučil Josef Zmek. Byla to super atmosféra. Doufám, že si podobnou akci brzy zopakujeme.....a bude větší účast.

MP

JARNÍ JARMARK 2017

Do konce zimy zbývalo jen pár hodin a náš kulturní dům se opět proměnil do jarních barev a vůní.

Již po 13. se konal JARMARK nabízející nejen známé výrobce, umělce, ale i nové tváře, čímž se opět rozšířila nabídka zajímavého sortimentu, zároveň také i dílen. O to, aby nikdo netrpěl hladem se postaraly členky spolku KOČKY a KOŤATA, tak jako o chod celé akce, za laskavé podpory Úřadu městyse Loučeň. Ani dospělí, natož děti, netrpěli nudou, někteří zde strávili i několik hodin, na zpestření programu byly povolány divadla – v sobotu Divadlo Buřt z Prahy a v neděli Petraslíkovo divadlo z Nymburka. O hudební stránku věci se postarala juniorská loučenská kapela FUSEKLE. Hlavní cena v tradiční soutěži o nejkrásnější dětský výrobek byla díky sponzorskému daru firmy Changhong Europe Electric s.r.o. televi-

ze. Pochvala včetně drobných cen míří i ostatním a i soutěžícím z řad dospělých. Ve foyer proběhla také výstava fotografií skvělého fotografa Jakuba Štěpána.

Máme velkou radost, že i přes nepříznivé počasí, se přišlo podívat mnoho místních i přespolních návštěvníků.

Během roku se v rámci činnosti spolku konají kreativní dílny a event. zájemce o spolupráci určitě náš malý tým uvítá. Chceme také pomoci při organizování akcí pro děti a mládež (Loučenská penalta, Vánoční besídka apod.) vč. přispívání na ceny.

Loučeň je vesnice v kouzelném místě, kde žije spousta milých lidí. Těší nás shledání s vámi a jménem kolektivu všem přejeme krásné jaro a léto.

Kočky a koťata z.s.

CHYTRÁ MAPA PRO LOUČEŇ

Mapový informační systém Loučeň

Potřebujete zjistit, čím je pozemek za vaším domem a jak je velký? Kde bude možné stavět dle územního plánu? Kudy vede vodovod či kanalizace? Změřit jejich vzdálenost od vaší parcely? Zaujímá vás, na kterých pozemcích vážnou věcná břemena? K tomu všemu stačí jedno kliknutí do mapové aplikace na internetu.

Přinášíme vám novou mapovou aplikaci od společnosti Cleerio. Tato mapová aplikace se podobá klasickým internetovým mapám, obsahuje ale mnohem více informací, které jsou přístupné pro občany. Jedná se o soubor map doplněný o data z našeho úřadu. Všechny informace se mohou prohlížet najednou, což umožňuje vidět vzájemné souvislosti bez nutnosti individuálního vyhledávání či docházení na úřad. Práce s aplikací je velmi jednoduchá, a protože je online, je přístupná odkudkoli a kdykoli, tedy i z pohodlí vašeho domova, takže Vám ušetří drahocenný čas.

Na aplikaci je umístěn odkaz přímo z webových stránek www.loucen.cz (v levém sloupci vstupní stránky Městys Loučeň Náš mapový portál), nebo rovnou po zadání adresy <http://maps.cleerio.cz/loucen>. Tato mapová aplikace byla navržena tak, aby transparentně zpřístupnila důležité informace veřejnosti a pomohla při správě městyse.

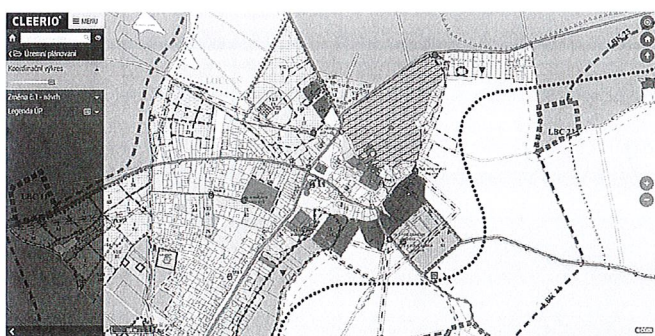
Po otevření mapového informačního systému se zobrazí ortofotomapa neboli letecký snímek se základními ovládacími prvky v menu. To obsahuje panel nástrojů jako je přihlášení pracovníků úřadu, ikonu pro měření vzdálenosti a výměr, legendu, tisk a nahlížení do KN, po jehož stisknutí a následném kliknutí myší na pozemek či dům se na samostatné stránce zobrazí informace z Katastru nemovitostí. Pod symbolem domečku naleznete kompletní přehled výchozích mapových a datových vrstev. Pouhým kliknutím na název vrstvy můžete aktivovat nebo vypnout obsah zobrazované vrstvy. Ikona oka Vám pak přehledně zobrazí vrstvy, které jsou aktuálně zobrazované na mapě. Mapy můžete i různě prolínat, díky funkci nastavení průhlednosti mapových vrstev (rozbalíte šipkou vedle názvu vrstvy).

V mapové aplikaci naleznete přehled o budovách a pozemcích, tak jak jsou vedeny na Katastru nemovitostí. Zobrazit si tak můžete např. pozemky s věcným břemenem, pozemky v majetku Loučně či pozemky rozdělené podle druhu (např. zda se jedná o stavební parcely či orná pole). Aplikace obsahuje též územní plán vč. návrhu jeho změny. Územní plán Vás informuje, kde jsou zastavěná území, plánovaný návrh rozvojových ploch a územních rezerv. V portálu jsou vedeny i průběhy inženýrských sítí jako je vodovod a kanalizace. V aplikaci dále naleznete zpracovaných několik pasportů, neboli evidencí (pasport veřejného osvětlení, budov obecního úřadu, komunikací či hřbitova). Rádi bychom Vám představili především pasport hřbitova, kde je zakreslen přehledný plánek všech hrobových míst, z něhož jsou patrná volná či obsazená hrobová místa vč. jejich očíslování. Při aktivování vrstvy evidence hrobů, pak můžete na jednotlivá hrobová místa kliknout, kde se pak zobrazí podrobnější informace vč. fotografie.

Veškeré vrstvy pak můžete vzájemně kombinovat a prolínat pomocí zmíněné funkce průhlednosti. Získáte tak komplexní přehled nad územím, které Vás zajímá, a to z pohodlí Vašeho domova.

Úřad městyse má k dispozici rozšířené možnosti mapové aplikace, které slouží pro administraci údajů potřebných při správě majetku Loučně. Do budoucna plánujeme mapovou aplikaci Cleerio rozšiřovat o další užitečné informace.

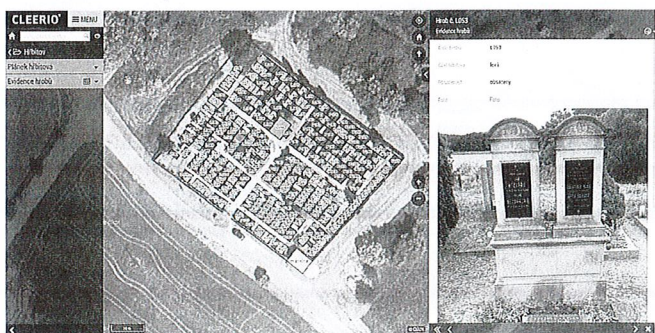
Vyhledejte si informace o svém pozemku a přesvědčte se, co všechno mapová aplikace nabízí.

OBR 1 - územní plán

OBR 2 - vodovod a kanalizace

OBR 3 - hřbitov

OBR 4 - věcná břemena

PAN ZVUKÁŘ JIŘÍ HÁJEK

Do naší rubriky „známých, významných„ osob, kteří žijí v naší obci jistě patří i Jiří Hájek.

Jiří Hájek se narodil 11. července 1947 v Poděbradech. Vyučil se v oboru Sdělovací a zabezpečovací systémy zařízení v Teplicích a vystudoval Střední školu elektrotechnickou v Ústí nad Labem. Od roku 1966 žil více než třicet let v Nymburce, nyní je spokojený na Loučeni. Má čtyři děti , Jolanu, Jirku, Pavlínu a Petru, a vnoučata Michala, Kamila, Kryštofa ,Adámka a Valinku.

Osobnost Jiřího Hájka mnohým asi nemusím představovat. Muzikant legendárních nymburských The Dabble Dose, později Gradace, a dlouholetý dvorní zvukař Karla Gotta, s kterým to dotáhl až do newyorské Carnegie Hall. To je v téhle branži nejvíc. V dubnu 2015 vydal knihu Hajčus aneb Z Národ'áku do Carnegie Hall. Je držitelem městského vyznamenání Nymburský lev II. třídy.

Chtěla bych mu tímto i poděkovat za spolupráci při organizování kulturních akcí. ....MP

A co nám o sobě řekl Jiří ?

Všechno to začalo v roce 1958, mně bylo jedenáct a hrál jsem v mládežnické dechovce v Poděbradech. Na bicí a na klarinet. Vedl ji tehdy pan Balvín, člen lázeňského symfonického orchestru, bývalý hudebník filharmonie. V dechovce jsem získal dobrý základ. V r.1962 jsem odešel do učení. Ocitl jsem se v Teplicích a přijel do neskutečně živého města. Bydlel na intru a kolem mě kluci s podobnými zájmy. Hned vznikla první kapela, ve které hrál dnes známý folkový písničkář Honza Nedvěd. No, v té době se tomu ještě asi bigbít říct nedalo, hráli jsme převzaté písničky od různých kapel, já začínal na saxofon. Neměli jsme ani název, vystupovali jsme jako skupina Železničního odborného učiliště sdělovací a zabezpečovací techniky. Díky oboru jsme si dokázali sami postavit zesilovače a ze starých rádií bedýnky.

Když po vyučení odešel Honza Nedvěd (byl o rok starší), převzal jsem po něm kytaru, něco málo jsem na ni uměl. Dali jsme dohromady novou sestavu a měli jsme zase kliku. Z Prahy k nám přišel Richard Kolář. Byl to zpěvák a přivezl s sebou už nějaký repertoár. Uměl něco od Beatles, Chucka Berryho. To jsme nazkoušeli a v roce 1964 vyrazili na první bigbítovou soutěž na Říp. Teplická konkurenční kapela z divadla nám půjčila aparaturu na hraní. Dopadlo to tak, že toho nakonec litovali, vystoupení nám sedlo a oni zůstali v šedi večera. Byli jsme sedmnáctiletí, kluci, zahráli jsme věci od Beatles a celkem slušně zpívali. Tři z nás bez problému zpívali vokály od Beatles, pasovalo nám to do krku.

Bylo to neuvěřitelné, přišlo asi padesát až pětapadesát tisíc lidí. Odehrávalo se to v takovém přírodním amfiteátru, pod Řípem. Soutěž běžela, my jsme hráli asi v deset hodin večer. Jmenovali jsme se Speakers a oficiálně jsme skončili na čtvrtém místě. Což byl pro neznámou kapelu naprostý úspěch. Ostatní hráli většinou instrumentálky od Shadows. My jsme začali hned první píseň od Beatles a vzniklo davové šílenství. Skončilo to tak, že nás pořadatelé rvali z podia ven, protože se báli, že z toho bude cirkus. Lidi začali po pořadatelích házet kelímky. Přišel ke mně moderátor a zeptal se mě, jestli si myslím, že to pískání je projev sympatie. V momentě bylo hrobové ticho, slyšeli byste spadnout špendlík. Myslím, že v tomhle případě nešlo říct nic jiného než že jo. V ten moment zahřměl ohlušující potlesk. Pořadatelé nás tahali ven, lidi zase zpátky na podium. Dovolili nám zahrát ještě asi tři věci. To čtvrté místo bylo z trucu. U lidí jsme to podle mě vyhráli. V Teplicích nás potom nosili na rukou, hráli jsme hodně po teplických klubech, chodilo na nás hodně lidí. Než jsme se rozkoukali uplynul rok a my jsme na intru končili a vraceli se domů.

Vrátil jsem se do Poděbrad, respektive do Velkého Zboží. Už nevím přesně, jak se to přihodilo, ale dostal jsem se do Kolína, kde jsem hrál na kytaru se skupinou Vulkán. Jezdilo tam hodně lidí z Nymburka. Tenkrát tam na nás přijeli Nymburáci Radek Bárta a Jirka Kulich. Už nějaký čas jsem bydlel v Nymburce naproti Národ'áku (ZK dopravy a spojů, potom Kulturní dům železničářů, dnes tam stojí bytový dům.). Slyšel jsem, že tam nějaká kapela zkouší, ale měl jsem kapelu v Kolíně a s ní poměrně úspěch. Vulkán hrál převzaté věci od Beatles, Chucka Berryho, Rolling Stones. Cítil jsem tam posun, všichni muzikanti, kteří začínali s bigbítem, se zdokonalovali. Vulkán hrál hodně v klubu Na Hrádku, pak z toho udělali nějakou jídelnu. Bylo to kousek od náměstí, naproti soudu. Sklepní prostory, na bigbít jako dělaný. Každou neděli tam bylo nacvakáno, vešlo se tam asi tři sta lidí.

Nakonec jsem ale rozhodl pro kapelu v Nymburce a klukům na nabídku kývnul. Měl jsem to v Nymburce, nemusel dojíždět. Přinesl jsem část repertoáru, kluci opravdu začínali a jmenovali se Sleepers. Museli jsme postavit aparaturu. Na to, co tam bylo, nešlo hrát. Dokázal jsem aparaturu stavět, v tom jsme měli výhodu. Byl jsem u toho vývoje, věděl jsem, jak to všechno vypadá. Postavili jsme aparaturu, ale netrvalo dlouho a šup, šli jsme na vojnu. Tehdy povinnou vojenskou základní službu, která trvala dva roky. Do té doby jsme hráli v klubu v Národ'áku. Další klub byl na Záložně, tam jsme také vystupovali. Bigbít se hrál prostě všude. A hlavně se to dělalo tak, že tam vždycky u toho musela být nějaká poezie. Zahráli jsme písničku a pak tam někdo recitoval poezii. V té době jsme hráli převzaté písně. Až po vojně jsme začali skládat vlastní písně. Texty jak na vlastní písně a na některé převzaté psali Milan Strotzer, Ládislav Vodrážka a Jirka Kotek, později i Jirka Tepper.

Na vojnu jsem šel do přijímače do Čáslavi. Hned jak jsem přišel, nastoupil jsem do kapely. Hráli jsme tam v kinosále. Pak jsem šel do Milovic, kde jsem se znovu potkal s bubeníkem Radkem Bártou. Jirka Kulich, který hrál na basu sloužil bohužel v Berouně. Láďa Zvěřina, který hrál sólo kytaru na vojnu nešel. Tohle byli předvojnový Slippers .

V Milovicích jsem byl v kapele s Radkem, dokonce jsme tam hráli v nějakém předkole ASUTU (zkratka pro Armádní soutěž umělecké tvořivosti). Do toho ale přišli v roce 68 Rusáci a já musel do Topolčan, Radek Bárta do Martina. V Topolčanech jsem se potkal s dalšími muzikantama, měli jsme kapelu, která dělala vlastní tvorbu. Zkoušeli jsme na podzim 68 a na jaře 69 jsme se zúčastnili v Prešově slovenského kola ASUTU a vyhráli ho. Tam jsem se vrátil ke svému původnímu nástroji, k bicím. Jmenovali jsme se Yatchman. Já tam sloužil na ústředně, měl jsem docela dost času, tak jsem na bicí cvičil denně několik hodin. V červnu se konalo celostátní kolo ASUTU, které jsme vyhráli také. Sranda byla, že v porotě seděl otec zpěváka Viktora Sodomy (profesí akademický malíř), se kterým jsem o pár let později jezdil. Díky tomuto vítězství jsme se dostali do Bratislavy na natáčení dvou videoklipů. Já jsem si pak v létě 69 do televize jel pro ty snímky,

tehdy do vojenského vysílání. Ale už to bylo smazáno. Zřejmě se to nehodilo do atmosféry, která tady tehdy po okupaci nastala. Nikdy se to neodvysílalo. Ve vojenské redakci se vyměnili lidi a ti to zakázali. Nastávala šedivá normalizace. Všechno to novým soudruhům připadalo prozápadní. Natáčeli jsme na náměstích v Blavě a na koupališti Zlaté písky. Škoda, že jsme si nevzali nahrávky hned po natáčení. Na jednom snímku s námi točily holky v plavkách. Je z toho akorát pár fotek.

Na podzim jsme šli do civilu, já už byl ženatý a měl jsem dítě. Znovu jsme se vrhli do kapely, všichni spoluhráči se postupně vrátili. Do kapely nastoupil zpěvák Vašek Kulich, Jirkův brácha. Dávali jsme dohromady aparát, to mohlo trvat půl roku a já začal ladit první vlastní písně, ovlivněn Yatchmanem. Začali jsme jezdit po zábavách a různých soutěžích už jako Dabble Dose. Vyhráli jsme tehdy soutěž v kulturníku Labín ve Staré Boleslavi. Tehdy to byl na bigbít vyhlášený sál. No a díky tomu jsme se dostali do Prahy do Beatsalonu. To už byla autorská tvorba, hudbu jsem skládal já, i některé, řekněme, naivní texty. Hrál se tam ve smíchovském Music F Clubu (dnes Futurum). Jinak texty psal Jirka Kotek, Milan Stotzer a Lád'a Vodrážka. Za tu dobu jsme měli nějakých třicet vlastních písniček. Ale to vznikalo, dejme tomu, během šesti sedmi roků. Na začátku to byly věci jako třeba Mrkací panenka, Nádražní spáček, Vrtišoust, Proč bych nešel sedět nebo Zrádná díra. K původní tvorbě jsme přidávali převzaté písně. Udělali jsme v roce 1972 i Stairway to Heaven, kterou krásným textem opatřil Milan Stotzer.

Také jsme hráli skatby zahraničních kapel např. od Fleetwood Mac, Boston, Kansas nebo Uriah Heep. My jsme to stavěli na tom, že jsme vokální kapela. I ten výběr byl takový. Styl bubble gum jsme moc nehráli, i když se mu nevyhnuli. Příkladem byla Pojd' si šoupnout válenkou od Creedance, kterou otextoval Lád'a Vodrážka. Repertoár byl půl na půl, půlka vlastních, půlka převzatých. Mohli jsme tím pádem hrát i šestihodinové tancovačky. To se nedá s dnešní dobou srovnávat.

Ale teď něco o Beatsalonu v r. 1971.

Nejdřív to nevypadalo moc dobře. Jirka Kulich se tam začal dohadovat s moderátorem Janem Křtitelem Sýkorou o překlad názvu Dabble Dose. My jsme měli jasno: je to dávka hudlaření, on trval na dvojité dávce. Místní publikum se chovalo nafrněně a pokřikovali na nás JZD Nymburk a různý další poznámky. Trvalo to do té doby, než jsme začali hrát. Pak se to obrátilo v náš prospěch. Když uváděl naše skladby jako Vrtišoust, Mrkací panenka, Nádražní spáček a další, koukali na to jako na novou vlnu, bylo to něco nového. My jsme ten večer vyhráli. Když jsme skončili, lidi se stáhli a bylo z nich cítit, že nás podcenili. Možná nám ten vzor pomohl k tomu, že jsme zahráli ještě lépe, než normálně. V té době s námi hrál také Petr Sýkora na klávesy. Ve finále Beatsalonu po nás hrál Natural z Karlových Varů a celkově ten rok vyhrálo Strakatý máslo z Ostravy. To bylo tehdy hodně populární, jednou hráli i tady v Národ'áku. Vemte si, že jsme se dostali z osmdesátky kapel z celé republiky mezi nejlepších 10. Nakonec jsme skončili pátí. I tak to byl obrovský úspěch.

Po Beatsalonu jsme se dostali pod Krajské kulturní středisko a udělali si profi papíry. Byli jsme tancovačková kapela s profesionálním statutem. Nejdřív jsme nevěděli, co to všechno obnáší. Chtěli po nás komponovaný pořad, ne jen hrát po zábavách. Od roku 1971 jsme se stali profíky, ale neživilí se tím.

Měli jsme každý své občanské zaměstnání a k tomu jsme hráli. A na dnešní dobu opravdu hodně. Hráli jsme minimálně dvakrát týdně, a ještě jsme dvakrát do týdne zkoušeli. Tam byl obrovský náboj, že nás to bavilo. Navíc jsme hráli převzatý věci a museli se střídat, abychom nehráli pořád to samé.

Nejdřív se hrálo v okolí, ve Strakách na letním parketu, v Nymburce v Národ'áku, to byla naše domovská scéna. Hodně se hrálo v Milovicích, v Lysé (Hotel Polabí, později Král, dnes Calypsso.). Jezdili jsme taky na Mělnicko, napadá mě letní parket v Prodašicích u Benátek nad Jizerou. Těch míst bylo obrovské množství, Jirka Kulich byl takový obchoďák a ty tancovačky dokázal vyjednat. Ználi nás na Mladoboleslavsku, Havlíčkobrodsku, pak jsme začali jezdit i do jižních Čech.

Na tancovačky chodilo hodně lidí. Když vezmu Národ'ák, tak na nás chodilo 1 200, 1 300 lidí. To je dneska nemyslitelný. Narvaný Národ'ák. Na těch zábavách jinde chodilo 400 až 600 lidí, na letních parketech taky kolem tisícovky.

Po několika letech hraní se pomalu začalo střídat osazení kapely. První odešel klávesák Petr Sýkora. Klávesy pak hrál nějaký čas Jirka Kulich. V Nymburce začala zkoušet Erupce a Petr se k nim přidal. Jako další odešel Radek Bárta, to nás hodně bolelo, on to byl totiž i ne-sktečný kamarád. Dodnes neznám ten hlavní důvod jeho odchodu. Možná se přebral nebo cítil, že na některé věci, které jsme hráli, nestačí. Usekl to ze dne na den. Začal s námi hrát nový bubeník Zdeněk Vacek. Poslední změna proběhla na poli baskety. Odešel Lád'a Zvěřina, na jeho místo nastoupil Ota Kouřík. dy. Po nějakém čase ho vystřídal Jirka Jarolím.

Spolu s Jarolím přišel ještě Tonda Hlavička na klávesy. Jirka Kulich mu uvolnil místo. V téhle předsodomovské éře jsme nahrávali v Praze. Natočili jsme například Na chvíli v lese, Mrtvý slunce a další. Zase to byly moje písničky, textově se nich podíleli Jirka Teper, Milda Stehlík. To už nastoupili za mikrofon Milda Stehlík a Růžena Pokorná. Jirka Jarolín nestíhal tolik hraní, vrátil se Ota. To byla opravdu nejsilnější sestava, jakou jsme kdy měli.

Jednou jsme měli kšeft v Praze na Slavii. Také tam vystupoval Viktor Sodoma, který neměl kapelu, doprovodil by se z kazety. Produkční nás požádal, zda bychom s ním jednu píseň neodehráli. Šli jsme do šatny a tam se dohodli a zahráli ji. A už to bylo. Já tomu říkám konec bigbítu v kapele. I když je to paradox: Viktor Sodoma je rockový zpěvák. Jenže aby se uživil, musel zpívat něco jiného, ty Papoušky Kakadů a podobně. Nechtěli jsme to s ním hrát, ale nakonec co se dalo dělat. Existoval komponovaný program s Viktorem a my jsme si tam udělali pár svých písniček s Mildou Stehlíkem a Růženu Pokornou. Jezdili jsme tehdy po celém Československu.

Dokonce jsme natočili pár singlů. Několik jich vyšlo v Supraphonu, povedly se třeba Zlatý déšť, Suknička nebo Halabala Rock'n'Roll. Na jaře 1980 nám Viktor odjel do Itálie vydělávat a nás agentura šoupla do baru do Domažlic. A to byl opravdu konec. Kdo nehrál v barovce, neví, co to je. Zrodila se ponorka. Člověka to nebaví, hrát pořád dokola pro ty samý kšichty, šlapky, jejich pasáky a pro pár Němců. Když se

nám z Itálie vrátil Viktor Sodoma Odehrál jsem pár kšeftů a řekl jsem: konec. Začalo se víc pít, než hrát. Odešel jsem.

Začal jsem hrát s Telegrafem, tam jsem pobyl asi rok a půl. Hrál jsem na kytaru a zpíval. V roce 1982 mě zlanarili zpátky, to dělali doprovodnou skupinu zpěvačky Michaele Linkové. Zlanarili mě jako zvukaře. Abych se necítil nějak ochuzeně, zpíval jsem občas od mixážního pultu. Taková trošku rarita u nás, a tím začala má zvukařská kariéra naplno. Za rok jsem naším Roburem najezdil 80 tisíc kilometrů a do toho jsem ještě chodil do práce. Musel jsem toho nechat, koncem roku 82 jsem u dráhy skončil. Začal jsem se zvukařinou živit.

Zvučil jsem různé zpěváky, ale i bigboš. . Měl jsem svůj aparát. Krásný to bylo s Marsyas. Jezdil jsem například Babalet a České srdce. Končil projekt s Linkovou, blížil se rok 89. Zvučil jsem v dobách největší slávy Dalibora Jandu. Linkovou doprovázela skupina pod názvem Novum, která se pak přejmenovala na Kroky Františka Janečka. Tam ještě hráli pozůstalí z Gradace Jirka Kulich a Tonda Hlavička.

Dělal jsem pod PKSkou i Pragokonzertem, dlouho jsem zvučil Felixe Slováčka, Helenu Vondráčkovou, Petra Kotvalda. Jezdil jsem pod všema agenturama, dostal se do těch kruhů.

Já jsem se nikdy nikam necpal, to byla moje výhoda. Za nikým jsem nechodil, že mu ozvučím koncert, přicházelo to samo. Spíš jsem z nějaké spolupráce odcházel, pořád bylo z čeho vybírat.

Zvukařina však nepřináší jen vzácné okamžiky. Přihodil se mi nepříjemný úraz, pět set kilometrů od Kyjeva v tehdejší Sovětské Svazu. Náš autobus přepadla místní mafie. Měl jsem palcem promáčklé oko a řeznou ráno v ústech. Na prstě ruky měl ten dotýčný, se kterým jsem se dostal do křížku, diamantový hrot a tím mně podřízl spodní patro zubů. Mysleli si, že vezeme věci, které by je mohli zajímat. Chvilí nás ještě honili, pak jsme zmizeli v uličkách. Nakonec jsem skončil po letecké přepravě v kyjevském špitálu, kde mě operovali. Vyndali mně stehy, a po deseti dnech jsem letěl domů. I když jsem si bláhově myslel, že mě doktoři v Československu pomohou, opak byl pravdou. Na jedno oko nevidím. Propásla se doba, kdy mi mohli přišít sítnici. Do Ruska jsem jel znovu v roce 2000, ale s podmínkou, že budu mít ochranku. To už bylo s Karlem Gottem. S Karlem jsem jezdil jako jeho osobní zvukař od roku 1992 do roku 2004.

Mezi tím jsem dělal i muzikál, Pomádu. Ozvučil jsem v Pyramidě na Výstavišti 200 představení. Pořádající agentura mně dodnes dluží velké peníze. Pak jsem dělal muzikál Romeo a Julie a Brouky se slovenskými Backwards. To bylo na výstavišti ve Spirále.

Karel Gott je neskutečný profík, všechno muselo být perfektně připravené. Nikdy se nestalo, že by nějakou zkoušku opomněl, to neexistovalo. Před každým představením se muselo všechno vyzkoušet. Má poctivý přístup, prostě profesionál se vším všudy. Byl to zároveň velký kamarád. Měl obrovský přehled, mohli jste se s ním bavit o čemkoliv. Výborný parťák, dokázal bavit kolektiv, srší vtipy. Zažil jsem mnohokrát, že my už jsme měli po koncertě zabaleno a on se stále podepisoval, tak byl oddaný svým fanouškům. Neskutečně si jich vážil, oni mu to dávali zpětně najevo. Jezdili jsme po Německu, Belgii, Rakousku. Dvakrát jsem s ním byl v Americe. Poprvé v r. 1996 Atlantic City a podruhé v r. 2000 v Carnegie Hall.

Byl jsem s ním též koncertovat v Moskvě v Kremelském dvorci.

Vrcholem ale bylo Carnegie Hall. To je muzikantské nebe. Já byl tehdy snad jediný Evropan, kterého nechali sedět za pultem. V Carnegie říkali, proč byste nám sem vozili vaše zvukaře, když my tady máme ty nejlepší. Když se představení připravovalo, neinstaloval jsem ani mikrofony. Říkali: to je náš byznys, na to nám nesahej. Skončila příprava, já šel suverénně za pult. Šéf techniky se mě ptá: Vy to tady chcete zvučit? Já mu odpověděl, že jsem tam kvůli tomu přijel. Tak ještě že udělají nějakou nutnou přípravu a pak mě tam pustí. Připravili to, začala zkouška, šéf řekl: ok a už jsem ho neviděl. Byl jsem rád, byla to pro mě nejvyšší pocta, něco jak pro sportovce zlatá olympijská medaile. A já to ani neměl jako životní cíl, to spadlo z nebe. Přitom je to sál především na vážnou muziku, tam dělat popík je docela problém. Je to sál zhruba pro jeden a půl tisíce lidí. Druhá půlka koncertu byla vestoje. Nakonec začali ve finále Karel s Helenou zpívat lidovky, to nestačily lidem kapesníčky. Atmosféra byla neskutečná. V Carnegie panovala všeobecná spokojenost, v Atlantic City se se mnou technici fotili a vysekli mi před Karlem velkou poklonu.

Karel dával najevo, že k němu patřím. Někdy se přede mnou dohadovali s Helenou o to komu náležím. Karel řekl: To je můj Hájíček a Helena: Ne, to je můj Hájíček. Jednou jsem byl s Karlem v Německu na vánočním turné a v Praze v Lucerně měla Helena také vánoční koncert.

Byl den volna, já sedl na letadlo a letěl ozvučit Lucernu. Druhý den jsem se vrátil do Německa. Karel z toho měl málem zástavu. Když bylo třeba tak jsem vyjednával zkoušky se zpěváky a kapelama poblíž domova.

V Hálku v Nymburce jsem zkoušel s Martou Kubišovou, s Karlem Gottem jsem zkoušel v kulturáku na Loučení nebo také na zámku. Vždy to bylo před turné, aby se vše vyzkoušelo. Karel se na vesnický sál nejdřív netvářil, ale pak si to místo oblíbil. Dostal tam najíst, k tomu domácí buchty, to se mu líbilo. S Karlem už dnes nejezdím. Už je to jedenáct let od ukončení té naší spolupráce. V dnešní době ještě jezdím s Petrem Kotvaldem. Je to dlouhodobá spolupráce. Dnes už na bázi velkého přátelství. Je to jeden z mála zpěváků, který Vás nikdy nepodrazí. I s Petrem jezdíme velké akce. Občas se potkám i s návštěvou 15 000 lidí. Pokud máte zájem dovědět se více je k mání moje kniha, „Z Národáku do Carnegie Hall“ ve které se dovíte více. Je v ní i spousta zajímavých fotografií.

Jiří Hájek

NORDIC WALKING

Nordic Walking neboli severská chůze je dynamická chůze se speciálními holemi určená pro všechny, kteří se chtějí hýbat v přírodě, chtějí si zlepšit kondici, spálit kalorie či relaxovat pohybem nebo kompenzovat svoje sportovní aktivity. Tato sportovní aktivita je jedna z nejzdravějších pohybových aktivit vůbec. Dochází při ní k zapojení co největšího počtu svalů, ke správnému držení těla, ke zdravému pohybu páteře, k optimálnímu kardiovaskulárnímu zatížení, k odlehčení kloubů, k posílení horních končetin, k protažení svalů... Protahování a různé formy cvičení jsou součástí lekce. Lekce jsou přizpůsobeny Vaší kondici, zdravotnímu stavu, počasí,

Díky holím:

- zapojí se ruce, paže, ramena, trup do práce a tak daleko více zapojíme horní část těla oproti přirozené chůzi (bez holí)
- lépe se zapojují svaly podél páteře a snižuje se riziko jejich přetížení (lepší dynamika horní části trupu)
- pracuje více svalů, které pak využívají více energie ze zásob (tzn. zvyšuje se spalování energetických zásob) a to vše při příjemně vnímané zátěži
- dostáváme impulsy pro napřímení se (hole podporují správné držení těla)
- musíme se odrazit z ruky i nohy – posilujeme za chůze
- dostaneme se do přírody, vydechneme si od civilizace, techniky a běžného denního provozu
- „vyčistíme si hlavu“
- můžeme se seznámit s novými lidmi
- Jen správné používání holí může přinést tyto přínosy.

Nordic Walking v porovnání s přirozenou chůzí (bez holí) přináší:

- zvýšení o 10 -15 srdečních tepů za minutu (trénink srdce a plic)
- o 20 -25% zvyšuje energetickou zátěž (vyšší energetický výdej = vyšší spalování tuků)
- až o 30% snižuje zátěž na kolena – při chůzi z kopce
- zvyšuje svalovou sílu paží (nejlépe v terénu a díky kopcům)
- zvyšuje pohyblivost páteře, ramenních, loketních a zápěstních kloubů
- zlepšuje náladu (díky vyplavování endorfinů v přiměřené zátěži)
- pocit vlastního vnímání zátěže je menší než její opravdová výše – příjemné překvapení pro ty, co mají obavu, že to nezvládnou – bude to náročné, bude to „bolet“

odkaz : www.nordicsport.cz

KDY: každý čtvrtek od 16.30, začínáme 6.4.2017

KDE: na Loučeni u treninkového hřiště - parkoviště, naproti zámku

CENA: individuální lekce s instruktorem: 300kč

2 účastníci: 200kč

3 a více účastníků: 100kč

S SEBOU: lehké pohodlné oblečení, více vrstev, nízké sportovní boty, ledvinka (není nutná). Hole určené na Nordic Walking zapůjčím (50kč) a poradím s výběrem, v případě zájmu objednáme. Dobrá nálada a chuť něco pro sebe udělat je nutná.

Kdo má nějaký zdravotní problém, je nutné mi ho předem nahlásit.

Kontakt: Slávka Růžicková – instruktorka NW, fyzioterapeutka, majitelka Studia Regenerace v Nymburce
tel.: 774 558 863
www.sr-nymburk.cz

MASOPUST

Tak už je tu zase únor a Masopustní průvod 2017 vyrazil do ulic!

Nejprve 4.2. do Studeček, Studců a do chatové oblasti na Vinici, kde ho lidé uvítali jako zpestření po dlouhé zimě.

Za týden 11.2. se masky sešly v restauraci na Patříně, kde se nejprve posilnily výbornou gulášovou polévkou. Kdo to nestihl doma, nechal se od šikovné vizážistky nalíčit a poté na návsí sledoval slavnostní zahájení od pana starosty Bohumila Vinše.

A konečně se průvod vydal na cestu k Loučení, během níž obveseloval a hlavně občerstvoval místní přihlížející občany. Masopustní koblihy, klobásy, uzené maso přišly vhod,

a bylo i něco ostřejšího na zahřátí. Muzikanti na voze vyhrávali pěkně do kroku, medvědi se kočkovali a cikánky obíhaly okolostojící a nabízely koblihy a frťánky. Průvod obešel celou obec a vrátil se zpět na Patřínskou návěs. Tam se podle starého zvyku „odstřelili“ medvědi, od-

nesli se na nosítkách do hospody a masky se rozešly, aby se převlékly a odpočinuly si na večerní veselici.

Večer hrála kapela „Proč ne“ a zábava to byla vydařená.

Sdružení dobrovolných hasičů Patřín a Masopustní výbor děkuje všem účastníkům a sponzorům Masopustního průvodu 2017.

Výtěžek z Masopustu ve výši 30.000,- Kč bude rozdělen mezi:

Malé fotbalisty v částce	9.000,- Kč
Klub seniorů	3.000,- Kč
Družina při ZŠ Loučeň	8.000,- Kč
Zásahová jednotka hasičů	6.000,- Kč
Knihovna Loučeň	2.000,- Kč
Spolek Kočky a koťata	2.000,- Kč

Ještě jednou děkujeme účastníkům, sponzorům a hlavně Městysu Loučeň, který nám tuto akci umožnil a napomáhal pořádat.

MÍSTNÍ AKČNÍ SKUPINA SVATOJIŘSKÝ LES

Spolek, který vznikl v dubnu roku 2006 a v současné době má 44 členů. Postavení MAS mezi ostatními neziskovými organizacemi je zcela unikátní. Zahnuje v sobě zkušenost veřejného i soukromého sektoru, podnikatelských i neziskových subjektů. Od roku 2009 se MAS podílí na implementaci Programu rozvoje venkova ČR metodou LEADER. Prostřednictvím tohoto programu bylo v letech 2009 až 2014 dotačně podpořeno 94 projektů ve výši dotace přesahující částku 32 milionů Kč. Mimo Programu rozvoje venkova ČR se MAS věnuje realizaci vlastních projektů z různých dotačních zdrojů, dotačnímu poradenství, propagaci aktivit cestovního ruchu, pořádání kulturních a vzdělávacích akcí, podpoře regionálních produktů a strategickému plánování na úrovni obcí.

Kde působí? Území MAS se nachází v severovýchodní části Středočeského kraje. Na území MAS Svatojiřský les se nachází celkem 32 obcí, které z většiny tvoří Region Taxis Bohemia - dobrovolný svazek obcí. Region tvoří významnou část polabské nížiny přecházející do pahorkatiny loučeňského a lipénského hřbetu. Dominantou území jsou rozsáhlé lesní komplexy, kde jsou všechny předpoklady pro cykloturistiku a pěší turistiku. Naleznete zde naučnou přírodní stezku, rybníky a zkrátka nepřijdou ani milovníci historie.

sídlo : Pojedy 33, 289 34 Žitovlice, Kontakt : benes@svatojirskyles-mas.cz, ing.L. Beneš - 605 214 434

www.svatojirskyles-mas.cz

MP

TC Loučeň (tenisový klub), zve veřejnost (zejména mládež), do tenisové školy, která zahájí svou činnost v průběhu května 2017. Termín podání přihlášek je do 23.4.2017 a to u p.J.Řízka tel.606 625 805, e-mail : ja.rizek@tiscali.cz nebo u p. J. Malého tel.606 929 172, e-mail: Malyjan.maly@gmail.com

Tréninky budou probíhat 1x v týdnu pod vedením kvalifikovaného trenéra p.Haška.

MP

NADCHÁZEJÍCÍ AKCE

- 7.4. KD Loučeň - country večer s tombolou
  - 15.4. Sokolovna- turnaj ve stolním tenisu
  - 22.4. Hospoda "Na Patříně" - kapela Generace - 20:00
  - 30.4. za Sokolovnou Loučeň - slet čarodějnic
  - 12.5. KD Loučeň - setkání seniorů
  - 20.5. beseda v KD s Karlem Maříkem
  - květen vítání občánků - termín bude upřesněn
  - (změna programu vyhrazena)
- Sledujte: www.kdloucen.cz**

O pořádání akcí, jejichž konání plánujete v KD Loučeň či sokolovně, informujte prosím s předstihem p. Krupkovou (tel.: 325 585 283). Předjedeme tak kolizím termínů jejich konání. Nové stránky:

www.sokolovnaloucen.cz

Program ZŠ:

- 5.4. Přískání pro zdraví, KD - 19:00
- 11.4. Třídní schůzky - 17:00
- 19.4. Zápis do prvního ročníku - 14:00 - 18:00
- 26.4. Zápis do prvního ročníku, náhradní termín - 14:00 - 16:00

2.5. - 16.5 - Zápis do MŠ

ZŠ A MŠ Loučeň informuje občany, že je možné využívat multifunkční hřiště v areálu školy. Rezervace a platba (50Kč/hod) u p.Házy tel. 604 956 041 (Loučeň čp.418)

Kontakty OÚ Loučeň:

<http://www.loucen.cz>

Tel.: 325 585 283

e-mail: ou.loucen@tiscali.cz

Nabízíme možnost inzerce v Loučeňském občasníku pro malé živnostníky i velké firmy. Ceník na www.loucen.cz.

V případě zájmu kontaktujte obecní úřad, p. Krupkovou, tel.: 325 585 283, e-mail: ou.loucen@tiscali.cz

redakční rada : L.Přisová, M.Peterková grafika: K.Balej